

Opole, dnia 3 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy
w Opolu
Plac Daszyńskiego 1
V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
45-064 Opole

Sygn. akt Sądu I instancji: IV U 640/18

Wnioskodawczyni: Elżbieta [redacted] zam. [redacted]; reprezentowana przez radcę prawnego Jolanę Dudę - Kancelaria Radcy Prawnego Jolanta Duda – adres dla doręczeń: 47-100 Sucha, ul. Opolska 27;

Organ rentowy: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Opolu, ul. Wrocławska 24, 45-701 Opole;

ODPOWIEDŹ WNIOSKODAWCZYNI

na apelację organu rentowego od wyroku Sądu Rejonowego w Opolu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 02.10.2019 r.

(sygn. akt: IV U 640/18)

Działając w imieniu wnioskodawczyni (pełnomocnictwo w aktach sprawy) – niniejszym składam odpowiedź na apelację organu rentowego z dnia 22.10.2019 r. (doręczoną pełnomocnikowi wnioskodawczyni w dniu 22.11.2019 r.) od wyroku Sądu Rejonowego w Opolu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 02.10.2019 r. (sygn. akt: IV U 640/18) i wnoszę o:

1. oddalenie w całości apelacji organu rentowego,
2. zasądzenie od organu rentowego na rzecz wnioskodawczyni zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w Opolu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 02.10.2019 r. (sygn. akt: IV U 640/18) uwzględniając odwołanie wnioskodawczyni od decyzji ZUS Oddział w Opolu z dnia 03.09.2018 r., Znak: 240000/604/CW224684/2018-ZAS; Nr sprawy: 240000/CW/00224684 w sprawie odmowy prawa do zasiłku chorobowego i zasiłku opiekuńczego oraz w sprawie zobowiązania do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego i zasiłku opiekuńczego wraz z odsetkami – zmienił ww. decyzję ZUS Oddział w Opolu w ten sposób, że przyznał wnioskodawczyni prawo do zasiłku chorobowego od 18.12.2016 r. do 26.12.2016 r., od 30.12.2016 r. do 12.01.2017 r., od 19.06.2017 r. do 04.09.2017 r. oraz prawo do zasiłku opiekuńczego za okres: od 23.09.2016 r. do 07.10.2016 r. i w związku z tym nie zobowiązał wnioskodawczyni do zwrotu pobranych za ww. okres świadczeń oraz zasądził od ZUS na rzecz wnioskodawczyni kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Apelacją z dnia 22.10.2019 r. organ rentowy zaskarżył w całości wyrok Sądu Rejonowego w Opolu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 02.10.2019 r., zarzucając wyrokowi Sądu I instancji:

- naruszenie przepisów prawa materialnego art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie oraz w konsekwencji naruszenie art. 66 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy (...);
- naruszenie prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 K.p.c. poprzez przekroczenie przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów, wyrażające się błędnym i dowolnym zinterpretowaniem związku zachodzącego między poszczególnymi faktami, ustalonymi w toku postępowania sądowego, wyciągając ostatecznie z ich całokształtu błędny wniosek (...);
- sprzeczność ustaleń faktycznych Sądu I instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego (...).

Wnioskodawczynie nie zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego przedstawionym w apelacji z dnia 22.10.2019 r. r.

Ustalony przez Sąd I instancji w niniejszej sprawie stan faktyczny oraz zastosowane przepisy wskazują na całkowitą bezzasadność powyższych zarzutów apelacyjnych, przez co apelacja powinna zostać oddalona w całości. Zdaniem wnioskodawczynie, wyrok Sądu I instancji wydany został w sposób prawidłowy i zgodny z prawem.

W ocenie Sądu I instancji, za przyjęciem przedmiotowego rozstrzygnięcia przemawiał fakt, iż wnioskodawczynie nie podejmowała w okresie orzeczonej niezdolności do pracy aktywności zawodowej oraz nie wykorzystywała zwolnień niezgodnie z celem ich wystawienia, a co za tym idzie nie wypełniła przesłanek z art. 17 ww. ustawy, tj. wykonywania pracy zarobkowej oraz wykorzystywania zwolnienia lekarskiego od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia. W konsekwencji zasiłek chorobowy oraz zasiłek opiekuńczy za ww. okresy wnioskodawczynie przysługuje i nie podlega zwrotowi.

Wnioskodawczynie w całej rozciągłości popiera rozstrzygnięcie Sądu I instancji oraz przyjętą przez Sąd argumentację. Nadto wnioskodawczynie wyjaśnia, co następuje:

W dniach 23.09.2016 – 07.10.2016, 16.12.2016 – 26.12.2016, 30.12.2016 – 12.01.2017, 06.05.2017 – 04.09.2017 wnioskodawczynie nie wykonywała osobiście czynności z umowy zlecenia pomimo tego, iż w tym okresie otrzymywała wynagrodzenie (ok. 145,- zł) z tytułu umowy zlecenia zawartej z Randstad Polska Sp. z o.o. na świadczenie usług jako Lider Sprzedaży Avon Cosmetics Polska.

Odnosząc się do poszczególnych okresów, za które ZUS odmówił wnioskodawczynie prawa do wskazanych świadczeń, wnioskodawczynie wyjaśnia:

- 23.09.2016 – 07.10.2016 (zwolnienie chorobowe = opieka szpitalna i poszpitalna na córkę wnioskodawczynie). Córka wnioskodawczynie miała operację woreczka żółciowego, a co za tym idzie wymagała jej stałej opieki, wnioskodawczynie trudno było nawet wyjść do sklepu po zakupy, a co dopiero pracować w tym okresie.

- 16.12.2016 – 26.12.2016 i 30.12.2016 – 12.01.2017 (zwolnienie chorobowe poszpitalne). W dniach 14-15.12.2016 wnioskodawczynie była w szpitalu, miała wykonywany zabieg pod narkozą (histeroskopia), oddział ginekologiczny, więc trudno byłoby jej podczas narkozy i po zabiegu pracować. Następnie otrzymała zwolnienie na okres 16.12.2016 – 26.12.2016, czyli chorobowe poszpitalne, na którym miała obfite krwawienia i powikłania po zabiegu co skutkowało powrotem do szpitala w dniu 27.12.2016, gdzie przebywała do 29.12.2016, a po tym pobycie otrzymała kolejne zwolnienie na okres 30.12.2016 – 12.01.2017. Zwrócić należy uwagę, że zły stan zdrowia wnioskodawczynie w tych okresach nie pozwalał jej na wykonywanie jakiegokolwiek pracy.

- 06.05.2017 – 04.09.2017 (w tej dacie jest pomyłka, w rzeczywistości wnioskodawczyni miała zwolnienie chorobowe w okresie 17.05.2017 – 04.09.2017, w dniach 06.05.2017-15.05.2017 normalnie pracowała, nie przebywała w tych dniach na zwolnieniu chorobowym).

W dniach 17.05.2017 r. – 22.05.2017 r. wnioskodawczyni była w szpitalu, miała wykonywany zabieg pod narkozą (19.05.2017 artroskopia – zabieg operacyjny barku lewego), więc wówczas również wykonywanie jakiegokolwiek pracy było niemożliwe. Po tym zabiegu miała założone usztywnienie całego barku, co automatycznie wykluczało jakąkolwiek możliwość pracowania jako Lider Sprzedaży, bo do tej pracy potrzebna jest sprawność obu rąk. Dodatkowo unieruchomienie tej ręki tak bardzo utrudniało wnioskodawczyni podstawowe czynności życiowe, że w domu skrzyła nogę w dniu 23.07.2017 r. Praca z unieruchomioną ręką i unieruchomioną nogą jest tym bardziej niemożliwa.

Odnosząc się do zarzutu wykonywania pracy zarobkowej, wnioskodawczyni wskazuje, że wynagrodzenie Lidera Sprzedaży jest uzależnione od kilku czynników takich jak: wartość sprzedaży własnej, liczebność zespołu oraz wartość sprzedaży zespołu. Wynagrodzenie jest wypłacane za dany katalog (katalog trwa 3 tygodnie) i jest naliczane, jeżeli wszystkie kwalifikatory zostały podczas jednego katalogu osiągnięte. Lider Sprzedaży to osoba, która ma zespół konsultantek, czyli osób, które zamawiają kosmetyki bezpośrednio z firmy Avon Cosmetics logując się własnym numerem personalnym. Suma wartości ich zamówień + ilość osób, która zamawia + wartość zamówienia wnioskodawczyni – dopiero wszystkie spełnione wskaźniki łącznie na określonym poziomie w obrębie danego katalogu są podstawą do wypłaty wynagrodzenia w postaci bonusu lub prowizji od sprzedaży.

Wyjaśnienia wymaga, iż gdyby wnioskodawczyni w pewnych okresach zupełnie nic nie robiła, to wynagrodzenie i tak by naliczało się jej automatycznie, bo zespół spełniał warunki do jego wypłaty. Lider Sprzedaży jest osobą niezależną, sam określa czas i miejsce swej działalności.

Zauważyć należy, że jako Lider Sprzedaży wnioskodawczyni miała również możliwość powierzyć wykonywanie usług innym osobom, na przykład członkom rodziny czy osobom z Avon Cosmetics, które są nad nią w strukturze. Osobami automatycznie do tego upoważnionymi są jej Lider Nadrzędny i Okręgowy Menedżer Sprzedaży. Z tego typu wsparcia Lidera Nadrzędnego i Okręgowego Menadżera Sprzedaży wnioskodawczyni korzystała przez wszystkie okresy, w których przebywała na zwolnieniu chorobowym – co potwierdzają zeznania świadka ~~Janusza...~~.

Natomiast w przypadku jakichkolwiek szkoleń, które odbywały się w terminach, w których wnioskodawczyni osobiście nie mogła uczestniczyć (czy to ze względu na urlop, zwolnienia chorobowe czy jeżeli w danym dniu pracowała) uczestniczył w nich w jej imieniu syn wnioskodawczyni, co potwierdził w zeznaniach przed Sądem I instancji.

W firmie Avon jest m.in. rekrutacja online, czyli każdy Lider Sprzedaży ma taki link online, umieszczony w internecie, w sieci, gdzie osoba, która chce zostać konsultantką wystarczy, że kliknie w taki link i sama wypełnia formularz. Wówczas wnioskodawczyni otrzymuje informację dopiero po tym, kiedy ta osoba utworzy sobie konto konsultantki. To jest sytuacja, na którą wnioskodawczyni nie ma żadnego wpływu, taka osoba nie kontaktuje się z nią i się nie umawia, tylko sama sobie zakłada konto kiedy chce i składa zamówienie, a u wnioskodawczyni pojawia się informacja jako tzw. mianowanie konsultantki.

Osobiście wnioskodawczyni nie podejmowała w tym czasie żadnych czynności związanych z pracą Lidera Sprzedaży, gdyż jej stan zdrowia oraz stan zdrowia jej córki (opieka) na to jej nie pozwalał. Jednakże w tym czasie zespół wnioskodawczyni osiągał wynik odpowiedni do naliczania wynagrodzeń za te kampanie, które stały się podstawą do naliczenia składek.

Jak wynika z powyższego, wnioskodawczynie nie miała bezpośredniego wpływu na to czy jej zespół spełni warunki, które są podstawą do wypłaty wynagrodzenia czy ich nie spełni, nie miała wpływu na to czy w danym katalogu odpowiednia ilość osób złoży zamówienia na określoną wartość i łącznie osiągnie wymaganą sprzedaż zespołu. Nie miała też wpływu na to czy jakaś osoba sama zgłosi się, aby zostać Konsultantką czy zapisze się sama w ramach możliwości samodzielnego utworzenia konta Konsultantki online. To wszystko zależało od osób trzecich. Jedyną rzeczą na którą wnioskodawczynie miała wpływ jest jej własne zamówienie, które jest tylko jednym z trzech potrzebnych do wypłaty wynagrodzenia kwalifikatorów (wnioskodawczynie zawsze osobiście i od wielu lat zamawia produkty z Avon nie tylko na własny użytek, ale i na użytek jej rodziny, kosmetyki i środki higieny osobistej, które są niezbędne na co dzień, szczególnie jest to wygodna forma podczas choroby, gdyż kurier przynosi je do domu i nie trzeba jeździć do sklepu).

Współpraca wnioskodawczynie z Avon Cosmetics Polska nie była i nie jest dla niej źródłem zarobkowania (nawet dodatkowego), bardziej jest to hobby, biorąc pod uwagę że wysokość jej „wynagrodzenia” wynosiła ok. 145 zł (to średnia jej kampanijnego wynagrodzenia za okres 01.01.2016-31.12.2017).

Wobec powyższego, chybiony jest zarzut organu rentowego, iż wnioskodawczynie wykorzystywała zwolnienia lekarskie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia oraz wykonywała w tych okresach pracę zarobkową.

W ocenie, wnioskodawczynie, Sąd I instancji wszechstronnie rozważył zgromadzony materiał dowodowy, jak również w sposób rzetelny i wyczerpujący poczynił ustalenia faktyczne, istotne dla rozstrzygnięcia sprawy - wobec czego zarzut organu rentowego naruszenia przez Sąd I instancji art. 233 § 1 K.p.c. poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów jest całkowicie chybiony. Należy zauważyć, że organ rentowy formułując apelacyjny zarzut naruszenia art. 233 § 1 K.p.c., nie podważył skutecznie prawidłowości oceny dowodów, zarzuty te stanowią jedynie polemikę z ustaleniami poczynionymi przez Sąd I instancji oraz z wnioskami wyciągniętymi na podstawie tychże ustaleń. Tymczasem zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, dla skutecznego podważenia prawidłowości oceny materiału dowodowego dokonanej przez Sąd wymaga się wykazania po stronie Sądu ewidentnych i rażących błędów w logicznym rozumowaniu oraz w odnoszeniu czynników ocennych do zasad doświadczenia życiowego, co ma wywierać wpływ na wynik sprawy – w ocenie wnioskodawczynie, organ rentowy nie wykazał tego w przedmiotowej apelacji. Sąd I instancji wszechstronnie rozważył zgromadzony materiał dowodowy, jak również w sposób rzetelny i wyczerpujący poczynił ustalenia faktyczne, istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Wobec powyższego uznać należy, że wyrok Sądu I instancji jest w pełni prawidłowy, zaś apelacja jest bezzasadna i powinna zostać oddalona w całości.

Apelacja została doręczona pełnomocnikowi wnioskodawczynie w dniu 22.11.2019 r., a zatem przewidziany w art. 372 K.p.c. termin do wniesienia odpowiedzi na apelację został dotrzymany.

Za wnioskodawczynią

Załącznik:

Odpis odpowiedzi na apelację;